

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., a soudců Mgr. Jiřího Čurdy a JUDr. Jiřího Macka ve věci

žalobce: **RegioJet a.s.**, IČO 28333187
sídlem náměstí Svobody 86/17, 602 00 Brno
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Doležalem
sídlem Koliště 1912/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **České dráhy a. s.**, IČO 70994226
sídlem nábreží L. Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Muzikářem, LL. M.
sídlem Křižovnické náměstí 193/2, 110 00 Praha 1

za účasti: **Ministerstvo dopravy**, IČO 66003008
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

o zaplacení 716 977 278 Kč s příslušenstvím, o návrhu žalobce na zpřístupnění důkazních prostředků,

k odvolání proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2018, č. j. 32 Cm 23/2015-462,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se ve výrocích I. až IV. potvrzuje.

K zajištění ochrany důkazních prostředků označených ve výrocích I. a IV. se přijímá opatření spočívající v tom, že tyto budou uloženy v soudní úschově a budou zpřístupněny pouze účastníkům, jejich zástupcům a znalcům, a to vždy v každém jednotlivém případě na základě písemné odůvodněné žádosti po přechozím souhlasu soudce, který dle rozvrhu práce věc projednává. Osobám, kterým budou tyto důkazní prostředky zpřístupněny, nebude umožněno z nich činit kopie.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora uvedeným usnesením uložil žalovanému, aby zpřístupnil formou založení do spisů sp. zn. 32Cm 23/2015 (v listinné nebo elektronické podobě) tyto dokumenty:
 - a) položkové výkazy vlakového spoje SC Pendolino na trase Praha-Ostrava za období od 26. 9. 2011 do 30. 4. 2014, ve zbytku návrh zamítl.
 - b) položkové výkazy pro komerční linku Ex1 (úsek Praha-Ostrava) společnosti České dráhy a.s. za období od 26. 9. 2011 do 30. 4. 2014, ve zbytku návrh zamítl,
 - c) položkové výkazy objednávaných linek Ex1 (úsek Ostrava-státní hranice) a Ex2 společnosti České dráhy a.s. od 26. 9. 2011 do 30. 4. 2014, ve zbytku návrh zamítl,
 - d) s tím, že výkazy pod bodem a) b) c) žalovaný měl předložit ve formátu analogickém výkazu nákladů a výnosů z přepravní činnosti ve veřejné drážní osobní dopravě podle vyhl. č. 241/2005Sb., nebo poskytnout účetní data na úrovni účetních tříd v segmentu komerční

dopravy klíčované podle spojů SC, Ex1 komerční, Ex1 v závazku veřejné služby, Ex2 v závazku veřejné služby,

e) čtvrtletní výkazy o veřejné drážní osobní dopravě za období počínaje 3. čtvrtletím roku 2011 do 2. čtvrtletí roku 2014 včetně, které společnost České dráhy a.s. předkládá Ministerstvu dopravy České republiky, odboru veřejné správy,

f) seznam spojů provozovaných společnostmi České dráhy a.s. na komerční riziko za období od 26. 9. 2011 do 30. 4. 2014, ve zbytku návrh zamítl /výrok I./.

2. Zároveň zamítl návrh na zpřístupnění účetnictví komerčního segmentu společnosti České dráhy a.s. včetně klíčování dle jednotlivých linek a typu vlaku /výrok II./ a návrh na zpřístupnění zápisů z jednání představenstva společnosti České dráhy a.s. z období září až říjen 2011 /výrok III./. Dále uložil Ministerstvu dopravy České republiky, aby zpřístupnilo formou založení do spisu 32Cm 23/2015 (v listinné nebo elektronické podobě) tyto dokumenty:

a) statistické výkazy podle typu vlaků určených pro komerční dopravu, které Ministerstvo dopravy České republiky obdrželo od společnosti České dráhy a.s. za období roku 2010 až 2014, týkající se osobní železniční přepravy na lince Praha-Ostrava a zpět,

b) statistická data za období roku 2010 až 2014 týkající se dopravy provozované společností České dráhy a.s. na spojích mezi Prahou a Moravskoslezským krajem a mezi Prahou a Olomouckým krajem /výrok IV./ a zamítl návrh žalovaného, kterým by soud uložil žalobci doplatek jistoty ve výši 9 900 000 Kč /výrok V./ a k ochraně obchodního tajemství dotčených subjektů učinil soud toto opatření: důkazní prostředky označené v odstavci I a IV budou uloženy v soudní úschově a budou zpřístupněny pouze zástupcům účastníků, popřípadě znalcům, a to vždy v každém jednotlivém případě na základě písemné žádosti a pouze se souhlasem soudce, který dle rozvrhu práce projednává věc sp. zn. 32Cm 23/2015 /výrok VI./.

3. Žalobce v návrhu uvedl, že ho podává podle ust. § 10 a násl. zákona č. 262/2017 Sb. pro účely řízení, vedeného u soudu prvního stupně pod sp. zn. 32 Cm 23/2015. Podle ust. § 14 odst. 3 zákona č. 262/2017 Sb. soud vyzval ty, jimž má být podle návrhu na zpřístupnění dokumentů uložena povinnost, aby se k návrhu vyjádřili. ÚOHS ve svém vyjádření ze dne 21. 11. 2017 sdělil soudu, že zahájil dne 25. 1. 2012 z moci úřední dle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb. správní řízení sp. zn. S040/2012/DP ve věci možného porušení § 11 odst. 1 ZOHS s účastníkem řízení Českými drahami a.s. K samotnému zpřístupnění navrhovaných dokumentů ÚOHS uvedl, že dle ust. § 2 ZOHS podklady a informace, které byly vypracovány a předloženy pro účely probíhajícího správního řízení ve věci ochrany hospodářské soutěže nebo výkonu dozoru Úřadu podle § 20 odst. 1, jakož i podklady a informace vypracované Úřadem pro tyto účely, je možno zpřístupnit orgánům veřejné moci až po ukončení šetření nebo právní moci rozhodnutí Úřadu o ukončení správního řízení; to neplatí pro přezkum činnosti Úřadu ve správním soudnictví. Navrhované dokumenty, kterými Úřad v rámci správního řízení sp. zn. S040/2012/DP disponuje (zejména pak pod bodem A. odrážka první a druhá), by neměly být zpřístupněny, a to do doby pravomocného ukončení předmětného správního řízení ve věci samé. Rovněž další žalobcem navrhované dokumenty spadají do kategorie listin tvořící ucelený soubor dokumentů, jejichž zpřístupněním by mohlo dojít ke snížení účinnosti politiky stíhání porušení soutěžního práva. Proto navrhl, aby soud v souladu s ust. § 16 odst. 1 písm. a) a b) a ust. § 16 odst. 3 zákona o náhradě škody (v případě navrhovaných dokumentů pod bodem A., bodem B., bodem D. odrážkou druhou, částečně pod první odrážkou části druhé a pod druhou odrážkou části druhé) a v souladu s ust. § 15 odst. 4 zákona o náhradě škody (pod bodem C., bodem D. odrážkou první a pod první odrážkou části druhé) nezpřístupňoval žalobcem navrhované dokumenty do doby nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu o ukončení správního řízení, a to s odkazem na obavu, že by zpřístupněním těchto dokumentů mohlo dojít k odhalení strategie vedení správního řízení sp. zn.

S040/2012/DP Úřadem a rovněž s odkazem na nadřazený veřejný zájem na řádném vedení probíhajících šetření, resp. dosud neukončených řízení, vedených ve věcech protisoutěžních jednání.

4. Ministerstvo dopravy České republiky se vyjádřilo podáním ze dne 2. 11. 2017. Odkazuje v něm na příslušná ust. zák. č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, konkrétně pak na ust. § 2 písm. b) a ust. § 17 odst. 1 písm. d) zák. č. 89/1995 Sb. Na jedné straně uvádí, že příslušné statistické výkazy obsahují důvěrné statistické údaje, na druhé straně uvádí, že část údajů lze ve vztahu k žalovanému nalézt v Ročence dopravy 2010 a pro další období obsahují uvedené informace statistické údaje všech zúčastněných dopravců. Tyto statistické údaje lze nalézt na www.sydos.cz.
5. Žalovaný považoval návrh žalobce na zpřístupnění důkazních prostředků za nedůvodný. Namítá, že návrh neobsahuje všechny formální náležitosti, návrh neobsahuje dostatečné označení dokumentů, vznesené právo žalobce na náhradu škody není věrohodné, návrh žalobce je motivován snahou žalobce dostat se k citlivým informacím Českých drah, které by zneužil v konkurenčním boji. Jedná se o „fishing expedition“, před kterým varuje sama směrnice 2014/104/EU. Dále namítá, že zpřístupnění dokumentů není nezbytné, ani přiměřené a byl by porušen ústavně zakotvený princip rovnosti stran v řízení, neboť byt' zákon připouští zpřístupnění dokumentů, nezabývá to žalobce důkazního břemene. Dalším argumentem žalovaného je tvrzení, že některé dokumenty zpřístupnit nelze, protože neexistují. Jmenuje především účetnictví komerčního segmentu společnosti České dráhy a.s. včetně klíčování dle jednotlivých linek a typu vlaku, seznam spojů požadovaných v bodě D by musel sestavit. Dokumenty Ministerstva dopravy České republiky dle žalovaného nelze zpřístupnit z toho důvodu, že byly předloženy výslovně pro účely řízení u ÚOHS nebo Evropské komise. Konkrétně jmenuje dokumenty, které jsou uvedené v bodě I usnesení a dále zápisy z jednání představenstva Českých drah a. s. Vzhledem k tomu, že se uvedené dokumenty nachází ve spisu ÚOHS, dopadá na ně režim ust. § 15 odst. 4 a § 16 odst. 3 zákona č. 262/2017 Sb., protože se jedná o podklady a informace, které byly předloženy výslovně pro účely správního řízení nebo výkonu dozoru orgánem ochrany hospodářské soutěže, resp. podklady a informace za takovým účelem vypracované tímto orgánem. Požadované dokumenty nelze zpřístupnit i s ohledem na vyjádření ÚOHS. Žalovaný dále navrhl, aby soud určil ÚOHS, jakožto odbornou nestrannou osobu, jež by z dokumentů, které se soud rozhodne zpřístupnit, vypracoval výpisy šetřící obchodní tajemství žalované a dále navrhl navýšení jistoty podle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 262/2017 Sb., neboť je přesvědčen, že jistota složená žalobcem je zjevně nedostatečná. Navrhl, aby soud uložil žalobci doplatek jistoty ve výši 9 900 000 Kč. Tato částka je dle žalovaného přiměřená z toho důvodu, že žalobce i žalovaný dosahují na trati Praha-Ostrava stamilionových ročních obrátů.
6. Soud prvního stupně měl za to, že důvody pro uložení shora uvedené povinnosti jsou v části dány. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce s určitostí odpovídající dostupným skutečnostem (především znaleckými posudky znaleckého ústavu RSM TACOMA a.s.) osvědčil (nikoli prokázal) věrohodnost svého práva na náhradu škody způsobené omezováním hospodářské soutěže, což je podpořeno i tím, že Evropská komise zahájila proti Českým drahám, a.s. antimonopolní řízení, je dle názoru soudu na místě, aby bylo návrhu žalobce vyhověno a důkazy (uvedené ve výroku I. usnesení) tak mohly být v dalším řízení provedeny. Soudu měl za to, že toto opatření je v souladu se zásadou přiměřenosti tak, jak to má na mysli Evropská komise, z tohoto důvodu též omezil zpřístupnění požadovaných dokumentů pouze na žalované období, tedy od 26. 9. 2011 do 30. 4. 2014. Pokud jde o zpřístupnění statistických dat ze strany Ministerstva dopravy České republiky, platí, že ve výjimečných případech mohou orgány vykonávající státní statistickou službu důvěrný statistický údaj uveřejnit, poskytnout nebo využít k jinému než statistickému účelu, pokud tak stanoví zvláštní zákon, kterým je právě zákon č. 262/2017 Sb. (k tomu ust. § 17 odst. 2 zák. č. 89/1995 Sb. o státní statistické službě). Soud

proto neviděl žádnou překážku, pro kterou by nemohlo Ministerstvo dopravy České republiky požadované dokumenty zpřístupnit.

7. Dále uvedl, že zároveň výrokem VI. k ochraně obchodního tajemství dotčených subjektů učinil přiměřená opatření. Soud pro úplnost konstatoval, že vzhledem k tomu, že řízení o zpřístupnění důkazních prostředků není řízením ve věci samé a soud vychází pouze z toho, co žalobce ve vztahu ke svému návrhu (jednostranně) osvědčil, toto rozhodnutí žádným způsobem nepředjímá rozhodnutí ve věci samé. K zamítavé části usnesení uvedl, že důkazní prostředky, které jsou uvedeny ve výrocích II. a III. usnesení (účetnictví komerčního segmentu společnosti České dráhy a.s. včetně klíčování dle jednotlivých linek a typu vlaku a zápisy z jednání představenstva společnosti České dráhy a.s. z období září až říjen 2011) za prvé nejsou dostatečně identifikovány, za druhé takto označené se nejeví v přímé souvislosti s tímto řízením. Jejich zveřejnění pro žalobce by mohlo žalovanou stranu hrubě poškodit a bylo by proto v rozporu se zásadou přiměřenosti. To se týká jak účetnictví žalovaného, tak zápisů z jednání představenstva společnosti České dráhy a.s., jejichž obsahem je s velkou pravděpodobností i řešení různorodých interních záležitostí žalovaného, do kterých žalobci nic není a nesouvisí s tímto řízením. O návrhu na zvýšení jistoty (výrok V. usnesení) rozhodl soud tak, že jej jako nedůvodný zamítl. Podle soudu též předložení dat za relevantní období let není způsobilé pro značný časový odstup způsobit žalovanému újmu. Ničím nepodložené tvrzení o budoucím zneužití požadovaných dokumentů považuje i soud za nepodložené a vyjadřující neochotu dokumenty poskytnout. Na závěr uvedl, že teprve po právní moci rozhodnutí bude postupovat v souladu s doporučením Evropské komise a rozhodne o případném přerušení tohoto řízení.
8. Rozhodnutí napadl včasným odvoláním v celém rozsahu žalovaný. Zdůraznil, že podle jeho názoru, je celé rozhodnutí nezákonné a nesprávné, jelikož soud jej vydal, přestože se rozhodl přerušit řízení ve věci samé a počkat, jak vytykané jednání posoudí Evropská komise, zpřístupnění dokumentů je bezpředmětné, jelikož nastala koncentrace řízení a navíc je obsahově nepřiměřené a není nezbytné, některé požadované dokumenty nelze zpřístupnit, jelikož byly předloženy výlučně pro účely řízení před orgány ochrany hospodářské soutěže, nesouvisí s předmětem řízení nebo ani neexistují, složená jistota je zcela nedostatečná a pokud soud její zvýšení zamítl, pak pochybil, opatření stanovené soudem k ochraně obchodního tajemství nejsou dostatečná, ve věci mělo pro složitost a kompletnost věci být před rozhodnutím nařízeno ústní jednání. Proto navrhl, aby bylo rozhodnutí jako celek zrušeno, případně aby byl celý návrh žalobce zamítnut. Zároveň uvedl, že podle jeho názoru je sdělení Ministerstva dopravy ze dne 27. 3. 2018 nutno podle obsahu považovat za odvolání proti shora uvedenému rozhodnutí.
9. Žalobce ve svém odvolání proti zamítavým částem výroku I., bod a), b), c) a f) a výroku II., III. a VI. usnesení uvedl, že podle něj rozhodnutí v napadeném rozsahu je nesprávné z hlediska právního posouzení věci. Opět fakticky zopakoval své argumenty uvedené již v samém návrhu. Zdůraznil, že zamítavé výroky v podstatě neobsahují odůvodnění, pouze strohé konstatování, že opatření má být v souladu se zásadou přiměřenosti. Argument soudu, že jde o interní záležitosti žalovaného, podle žalobce též postrádá bližší odůvodnění. Ve výroku VI. soud podle žalobce opomněl, že samo obchodní tajemství je zajištěno již tím, že veřejnost je vyloučena z jednání a přijatými opatřeními je porušena zásada rovnosti účastníků, jelikož omezení v důsledku může vést k znemožnění využití důkazu v řízení. Navrhl změnu zamítavých výroků tak, aby i v této části bylo návrhu vyhověno a změnu výroku VI. tak, že žádná omezující opatření přijata nebudou.
10. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že považuje odvolání žalobce za nedůvodné a fakticky odkázal na své předcházející stanovisko k návrhu žalobce. V rozsahu napadeném žalobcem proto navrhl potvrzení rozhodnutí jako správného.
11. O odvolání již odvolací soud rozhodl, a to usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 10. 2018, č. j. 3 Cmo 79/2018-509, které však bylo k podanému dovolání usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 6. 2019, č. j. 23 Cdo 833/2019-558 zrušeno v části výroku, v níž

odvolací soud změnil usnesení soudu prvního stupně ve vyhovující části výroků I. a IV. tak, že tam uložená povinnost se žalované a České republice - Ministerstvu dopravy, neukládá a v části výroku, kterou odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně ve výrocích II. a III., a v části výroku, kterou odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně v zamítavé části výroku I., a věc v tomto rozsahu vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení s tím, že odvolací soud postupoval nesprávně, pokud se vzhledem k nastalé koncentraci řízení odmítl věcně zabývat návrhem žalobkyně na zpřístupnění dokumentů, neboť tento návrh žalobkyně doručila osobně na jednání dne 11. 10. 2017, tedy ještě před okamžikem, ke kterému nastaly účinky koncentrace řízení v projednávané věci.

12. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací proto opět přezkoumal podle ust. § 212 a násl. zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen o. s. ř.) usnesení soudu prvního stupně a aniž nařizoval jednání /ust. § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř./, dospěl k závěru, že odvolání důvodná nejsou.
13. Úvodem odvolací soud poukazuje na argumentaci soudu prvního stupně, podle kterého návrh na zpřístupnění důkazních prostředků je speciální ustanovení, použitelné v souvislosti s řízeními o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže v rámci občanského soudního řízení. V občanském soudním řízení upravuje postup soudu a účastníků řízení občanský soudní řád. Proto je nezbytné, aby s důrazem na ochranu obchodního tajemství nebyly v tomto řízení narušeny základní zásady občanského soudního řízení, což je především princip rovnosti zbraní jako jeden z prvků spravedlivého procesu, tedy že každá strana sporu má mít přiměřenou možnost přednést svou věc za podmínek, které nejsou podstatně nevýhodnější než podmínky strany druhé. Soud při svém rozhodování vychází z toho, že návrh na zpřístupnění důkazních prostředků je prostředkem k tomu, aby byly do rozhodnutí ve věci samé zajištěny důkazy, které v tomto řízení považuje žalobce za podstatné k prokázání svých žalobních tvrzení, za situace, kdy je zřejmé, že vystupuje jako osoba poškozená v důsledku možného narušení pravidel hospodářské soutěže, objektivně nemající přístup k relevantním informacím.
14. Odvolací soud, s ohledem na výše uvedené úvahy, došel k následujícím závěrům.
15. K otázce přípustnosti požadavku na zpřístupnění důkazních prostředků:
16. Jak již uvedl soud prvního stupně, řízení před soudy se řídí zejména zákonem č. 99/1963 Sb., tedy občanským soudním řádem, jelikož zákon č. 262/2017 Sb. je, jak uvedeno v jeho preambuli, zákonem, který upravuje pouze některé otázky spojené s povinností nahradit škodu způsobenou porušením pravidel o hospodářské soutěži stanovených zákonem upravujícím ochranu hospodářské soutěže, právními předpisy jiného členského státu Evropské unie upravujícími ochranu hospodářské soutěže nebo předpisy Evropské unie, a to dohodou soutěžitelů nebo zneužitím dominantního postavení soutěžitelů (dále jen "omezování hospodářské soutěže") a uplatňováním práva na náhradu škody z omezování hospodářské soutěže v těchto případech. Jde tedy o právní normu, které navazuje na obecnou úpravu jak procesní /o. s. ř./, tak i hmotněprávní /o. z. /.
17. Podle § 10 odst. 1 téhož zákona před zahájením řízení o náhradě škody způsobené omezováním hospodářské soutěže předseda senátu na návrh navrhovatele, který s určitostí odpovídající dostupným skutečnostem osvědčí věrohodnost svého práva na náhradu škody způsobené omezováním hospodářské soutěže, uloží, je-li to nezbytné a přiměřené k uplatnění práva navrhovatele na náhradu škody, usnesením povinnost tomu, kdo
 - a) má pod svou kontrolou písemnosti nebo jiné prostředky, kterými lze zjistit stav věci, vymezené jednotlivě nebo souborně jejich společnými vlastnostmi požadované v návrhu (dále jen "dokumenty"), aby je zpřístupnil navrhovateli, nebo
 - b) měl pod svou kontrolou dokumenty, aby navrhovateli sdělil, kde se podle jeho poznatků dokumenty nacházejí.

18. Základní podmínkou pro přiznání nároku je tedy osvědčení závadného jednání soutěžitele, existence, nebo dostupnost požadovaných dokumentů a osvědčení nezbytnosti a přiměřenosti přijetí požadovaného opatření. I podle bodu 16 preambule příslušné směrnice, ze které shora uvedené ustanovení zákona vychází lze dovodit, že zpřístupnění důkazů má být pod přísnou kontrolou, zejména pokud jde o nezbytnost a přiměřenost opatření k zpřístupnění důkazů.
19. Lze uvést, že soud prvního stupně se všemi shora naznačenými podmínkami velice podrobně zabýval, proto v podrobnostech odvolací soud úvodem odkazuje na odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně.
20. K odvolání žalobce.
21. Odvolací soud dospěl k závěru, že omezení časové (tedy obdobím 26. 9. 2011-30. 4. 2014) uvedené ve výroku I. je omezením odpovídajícím skutkovým tvrzením žalobce a vymezením skutku, popsaného v žalobě jako závadné jednání žalovaného. Stejně tak nelze přisvědčit žalobci, že omezení na část roku povede ke zkreslení údajů. Podstatou požadovaných údajů (dle výroku I.) je předání položkových výkazů a seznamu spojů, které i podle odvolacího soudu lze zpracovat za konkrétní období, které však nemusí odpovídat období účetního (kalendářního) roku, a to bez vlivu na výsledek.
22. Pokud jde o výrok II. a III. zde je odvolací soud názoru, že požadavek na jejich zpřístupnění neodpovídá požadavku na přiměřenost požadovaných opatření dle § 10 odst. 1 citovaného zákona, jelikož např. účetnictví komerčního segmentu žalovaného bez dalšího konkrétního věcného a časového vymezení nemůže být odpovídající vymezení skutku, který je předmětem řízení před soudem. Stejně tak předložení zápisů z jednání představenstva není odpovídající nutné ochraně oprávněných zájmů žalovaného podle § 14 odst. 2 písm. c) zákona s ohledem na předem daný interní charakter těchto dokladů.
23. K odvolání žalovaného.
24. Zde lze pro stručnost odkázat na odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně a odůvodnění soudu dovolacího (kterým je odvolací soud vázán). Odvolací soud je toho názoru, že žalobci se v dosavadním průběhu řízení podařilo osvědčit své právo na náhradu škody (avšak pouze v období 26. 9. 2011 – 30. 4. 2014, k tomu srov. shora). Argumentace žalovaného jiným znaleckým posudkem nemůže být v této fázi řízení úspěšná, jelikož pokud žalobce též pro účely osvědčení svého nároku argumentoval posudkem TACOMA, a. s. pak tento důkaz postačuje pro *prosté osvědčení* tvrzených skutečností. Samo zkoumání a hodnocení obsahu jiných důkazů předkládaných žalovaným (tedy i posudku Univerzity Pardubice) je však vyhrazeno až řízení ve věci samé a vyžádá si pravděpodobně další podrobné dokazování, včetně např. výsledku znalců nebo zpracovatelů znaleckého posudku.
25. Též argumentaci žalovaného, že požadované důkazy byly zpracovány pouze pro účely řízení před hospodářské soutěže lze posoudit až po jejich předložení soudu, kdy v případě zjištění shody lze zajistit jejich dodatečnou ochranu a tedy další znepřístupnění do doby skončení řízení před orgánem na ochranu hospodářské soutěže podle § 2 odst. 2 písm. c) / *Uložit povinnost zpřístupnit důvěrné informace podle § 2 odst. 2 písm. c) lze nejdříve po právní moci rozhodnutí orgánu ochrany hospodářské soutěže o ukončení správního řízení* /.
26. Samotné tvrzení o jejich shodě znemožnění jejich předložení neumožňuje.
27. Zde odvolací soud pro úplnost upozorňuje, že pokud budou tyto důkazy soudu předloženy žalovaným, je jeho povinností též dotvrdit a doložit (např. sdělením správního orgánu), že se jedná o dokumenty shodné s těmi, které byly předloženy výslovně pro účely správního řízení nebo výkonu dozoru orgánem ochrany hospodářské soutěže, podklady a informace za takovým účelem vypracované tímto orgánem a prohlášení podle písmene b), která byla vzata zpět. Pokud

tak učiní, bude dále na soudu prvního stupně k těmto dokumentům nepřiblížit a neumožnit jejich zpřístupnění do ukončení správního řízení.

28. Pokud jde o argumentaci neexistencí dokumentů, nelze než poznamenat, že v této fázi řízení (kde se pouze skutečnosti osvědčují) nelze zkoumat, zda požadované dokumenty reálně existují či nikoliv. Tvrzení, že žalovaný není schopen provést, jak uvádí „časový řez“ na období 26. 9. 2011 – 30. 4. 2014, se však odvolacímu soudu s ohledem na velikost společnosti žalovaného a pravděpodobný elektronický způsob vedení účetnictví nejvíce jako pravděpodobný. Zde je nutné poznamenat, že výše nákladů vzniklých žalovanému (personálních nebo finančních) spojených s předložením těchto dokladů není rozhodující. Navíc případnou neexistenci těchto dokladů, tedy přesněji řešeno existenci jiné struktury požadovaných dokladů (jak tvrdí žalovaný), bude muset žalovaný doložit při případném řízení vykonávacím, pokud bude vůči němu vedeno.
29. S ohledem na to odvolací soud výroky I. až IV. jako věcně správné potvrdil podle § 219 o. s. ř. Zároveň však s ohledem na předcházející zrušení výroku VI. rozhodnutí soudu prvního stupně odvolacím soudem (které již nabylo právní moci) odvolací soud nově rozhodl o nutných opatřeních podle § 14 odst. 2 zákona (tedy určení rozsahu a způsobu zpřístupnění dokumentů), které bylo dříve specifikováno soudem prvního stupně právě ve zrušeném výroku VI., bez kterých nelze podle odvolacího soudu požadovanou povinnost uložit.
30. Pro úplnost lze opět uvést, že jak zdůraznilo Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž – Evropská komise ve svém dopise ze dne 26. 2. 2018, soud by se měl při svém rozhodování v zájmu ochrany oprávněných zájmů všech účastníků řízení a třetích stran *zabývat zejména návrhem na přerušení řízení ve věci samé*, jelikož i podle odvolacího soudu je zjevný zájem na sjednocení rozhodnutí orgánu ochrany hospodářské soutěže a soudů, zejména s ohledem na ust. § 27 zákona č. 262/2017 Sb. a otázku zjištění porušení povinnosti žalovaným, která je předpokladem pro přiznání případné tvrzené škody žalobci.
31. O nákladech tohoto řízení rozhodne soud prvního stupně podle § 145 o. s. ř. v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání za podmínek ust. § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání (§ 237 až 238a o. s. ř.) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 29. 11. 2019

JUDr. Roman Horáček, Ph.D., v. r.
předseda senátu